

ה"ט 25894/06/21 - ס.ב.,מ.ע.,מ.ו. נגד מ.נ.,פ.,א.

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

ה"ט 25894-06-21 ע. ואח' נ' ע. ואח'

בפני כבוד השופטת ענבל קצב-קרן

מבקשים

1.ס.

2.ב.

3.מ.ע.

4.מ.ו.

ע"י ב"כ עוה"ד ס. מחאג'נה

נגד

1.מ.נ.

משיבים

2.פ.

3.א.

ע"י ב"כ עוה"ד ס. ותד

פסק דין

ביום 11.6.21 ניתן ע"י כב' השופטת סיגלית מצא, לבקשת המבקשים, צו למניעת הטרדה מאיימת בהתאם להוראות החוק למניעת הטרדה מאיימת תשס"ב-2001 (להלן: "**החוק**") או "**החוק למניעת הטרדה מאיימת**") לפיו נאסר על המשיבים להטריד את המבקשים בכל דרך ובכל מקום, לאיים על המבקשים ובני משפחתם בכל צורה ודרך, לפגוע במבקשים, לבלוש אחר המבקשים, לארוב להם, להתחקות אחר תנועותיהם ו/או מעשיהם, או לפגוע בפרטיותם בכל דרך אחרת, ליצור כל קשר עם המבקשים ו/או בני משפחתם בעל פה, בכתב ובכל דרך ואמצעי אחר.

ביום 20.6.21, התקיים דיון במעמד הצדדים בו אף נחקרו המבקשים 2 ו-3 וכן המשיב 3.

הצדדים לא השכילו להגיע להסכמות, ומכך הוגשו סיכומיהם (וכן סרטונים) ונדרשת הכרעה.

הצדדים בני משפחה, תושבי ..., המתגוררים בסמוך וביניהם דרך משותפת.

בעניינם של הצדדים תלויות ועומדות תובענות (תמ"ש 41066-01-13 ותמ"ש 38566-08-15) המתבררות בפניי, שעניינן, בין היתר, פירוק השיתוף במקרקעין ומחלוקות רכושיות.

תמצית טענות המבקשים

1. לטענתם, הסכסוך, נשוא בקשה זו, נעוץ ברצון המשיב 1 לבצע עבודות בנייה בשטח המריבה, ע"י בניית גדר ללא היתר בשטח המשותף, תוך ניסיון לקבוע עובדות מוגמרות בשטח, חרף ניהול ההליכים

בין הצדדים, בדבר חלוקת הרכוש והקרקעות (כפי שהעיד המבקש 1 בדיון ביום 11.6.21 וכפי שאישר ב"כ המשיבים בדיון מיום 20.6.21 בעמ' 4 שורות 35-36).

לטענתם, משלא הסכימו לביצוע אותה בנייה, בניגוד לדין, החל מסע הטרדות בלתי פוסק

מצד המשיבים, באמצעות ניסיונם לכפות עליהם תפיסת מקומות חנייה צמודים לבית המבקשים, חסימת רכביהם על ידי הצבת רכבים שלהם בשעות ארוכות, חסימה דרך גישה יחידה המובילה לבית המבקשים ועוד.

לטענתם, כפי שעולה מסרטון מס' 1, המצב העובדתי ששרר שנים רבות, מעין הסכמה שבהתנהגות, הינו כי שני הרכבים של המבקשים חונים בשני מקומות החנייה הצמודים לביתם ואילו רכבי המשיבים חונים הן בחזית ביתם והן בחנייה המוצמדת לביתם, הכוללת מקומות חנייה רבים על גבי משטח בטון.

לטענתם, כעולה מסרטון 2 המשיבים מחנים שלושה רכבים תוך חסימה של רכביהם וחסימת דרך הגישה היחידה המובילה לביתם, תוך הותרת שטח החנייה המוצמד לבית המשיבים ריק.

2. עוד לטענתם, ביום 2.6.21, אירע אירוע דריסה המתועד בסרטון מספר 3. לטענתם, כפי העולה מהסרטון, המבקש 2 ירד מביתו בשעה 19:26 מזיז את רכבו (מסוג טויוטה לבן), במקום חנייתו בכוונה להביא במקומו רכב יונדאי אפור על מנת להעמיס עליו חפצים אישיים השייכים לו. בשלב זה, וללא כל התראה מוקדמת, מגיח המשיב 3 מתוך החנייה הצמודה לבית המשיבים (משטח הבטון), בכוונה להחנות את רכבו (פולו) במקום החנייה שהתפנה, מבלי שיהיה בכך כל צורך ועל מנת להפריע למבקשים, להטריד אותם, להתגרות בהם, להפריע למהלך חייהם ולגרום לחסימת החניה הצמודה לביתם. רכב הפולו, הנהוג בידי המשיב 3, חזר בנסיעה לאחור. המבקשת 3 אמו של המבקש 2, הגיעה ופנתה אל המשיב 3 וניסתה להסביר כי מקום החניה תפוס ותוך שהיא עומדת וממתינה על מקום החניה. המשיב 3 לא נשמע לבקשתה של המבקשת 3 ואז בכוונתו חוזר בנסיעה אחורית ברכבו, מאיים על המבקשת 3 ודורס אותה במהלך נסיעתו לאחור. בכך, גרם למבקשת 3 נזק גופני. לאמור מתלווים איומים מצד המשיב 3 וכן שני המשיבים הנוספים שעמדו בפתח ביתם והשמיעו איומים ברצח, בדריסה, קללות וניבולי פה. לטענתם, כפי שעולה מסרטון 4 למקום הדריסה הגיעה נידת אמבולנס של טיפול נמרץ וכן אופנוע של טיפול נמרץ, אשר פינו את המבקשת 3 לבית החולים (הוגשו מסמכים רפואיים וסומנו באות ב').

לטענתם, המבקשת פירטה את האירוע בעדותה, בדיוק כפי שעלה מסרטון מס' 3, בעדות אמינה ומהימנה. בגין אירוע זה, הוגשה תלונה במשטרה ביום 3.6.21.

3. לטענתם, כפי שפירוטו המבקשים אף בבקשה במעמד צד אחד, איימו המשיבים ברצח (ראה אף עדות המבקש 2 עמוד 7 שורות 15-23 לפרוטוקול).

4. עוד לטענתם, כפי העולה מסרטון 5 ומוצג 6 מהבקשה למתן צו הטרה ומחקירת המבקש 2 ביום 11.6.21 (עמ' 1 שורות 21-22), המשיב 2 הזיק ביום 14.5.21 למצלמת האבטחה השייכת למבקשים המותקנת על גבי עמוד בכניסת ביתם.

5. לחיזוק טענותיהם בדבר ניסיון התנכלות, תקיפה ואיומים מצד המשיבים, צירפו העתק הכרעת דין וגז"ד בת"פ בו הורשע המשיב 1, ע"פ הודאתו, בתקיפה סתם והיזק לרכוש כלפי המבקש 2 לאחר שהוגש הסכם סולחה בין המבקש ואביו ובין המשיב 1.

6. לטענתם, התקיימו התנאים הנדרשים למתן הצו והם עותרים להותיר את הצו שניתן במעמד צד אחד על כנו, תוך חידוד הקביעה ביחס לאי הפרעה ו/או חסימת רכבי המבקשים ו/או חפצים של המשיבים ו/או מי מטעמם והוספה כי המשיבים או מי מטעמם, ימנעו מלהחנות את רכביהם בדרך הגישה לבתים, או להפריע לחניית הצד השני ו/או לחסום את חניית הצד השני. כמו כן, עותרים המבקשים לחיוב המשיבים בהוצאות משפט.

תמצית טענות המשיבים

7. לטענתם, אין לאפשר שימוש בצו למניעת הטרה מאיימת כדי להשיג מטרות זרות לאלה המונחות ביסוד החוק ומתן צו הגנה, צו מניעת הטרה מאיימת, הינו אמצעי דרסטי וחריף שאין לעשות בו שימוש שלא לצורך. עוד לטענתם, שימוש לרעה בהליכים על פי החוק, מצדיקים חיוב בהוצאות משפט לצד פיצוי נאות למי שנפגע מהגשת הבקשה.

8. לטענתם, בדיון שהתקיים ביום 11.6.21, התברר למרבה הפלא כי בין הצדדים קיים סכסוך הנוגע לזכויות קנייניות סביב בניית גדר וזכויות שימוש.

9. לטענתם, "האירוע" נשוא בקשתם של המבקשים, הנתען על ידם, אירע והתרחש ביום 2.6.21 ואילו בקשתם למתן צו הוגשה רק ביום 11.6.21 - 9 ימים תמימים לאחר האירוע. לטענתם, בכך יש משום שיהוי אשר מצדיק אי מתן הצו (בר"ע 179-04).

10. לטענתם, בדיון שנערך ביום 20.6.21 לא התייצב המבקש 1.

11. לטענתם, לב הסכסוך בין הצדדים הוא כאמור קנייני.

12. לטענתם, אף התיאור של אירוע הדריסה המוכחש, מעלה כי בין הצדדים סכסוך בדבר השימוש בחנייה. גרסת המבקשת ובנה אינן מתיישבות עם השכל הישר והיגיון ואינן עולות בקנה אחד עם תיעוד האירוע בסרטון. המשיב 3 העיד בעניין זה בין היתר, כי המבקשת 3 ניסתה למנוע ממנו "לעשות פרסה" וכי

החלה לריב עמו ולצעוק עליו, התנפלה עליו, ניסתה לפתוח את דלת הרכב שלו והוא מנע ממנה זאת (עמ' 13 שורות 12-18 לפרוטוקול). לטענתו, צפיה בסרטון שהוגש ע"י המשיבים, מעלה כי גרסת המשיב 3 היא הנכונה והאמיתית.

ע"פ שנצפה בסרטון, חונים בחצר המריבה שני רכבים רכב טויוטה לבן של המבקש 2 ורכב פולו שחור של המשיב 2. המבקש יצא מהחניה ועצר מול הבית של המשיב 2 וחזר לביתו. לאחר מספר דקות, הגיע המשיב 3 נוהג ברכב פולו אדום ונסע אחורה. באותה עת יצאה המבקשת 3 על מנת למנוע ממנו להחנות ו/או לעשות פרסה. המשיב 3 נוסע בפולו קדימה ואחורה, מבקש לחנות או לעשות פרסה. המבקשת 3 פותחת את רכבו של המשיב 3 ולפתע מגיע רכב בצבע כחול מסוג יונדאי נהוג על ידי המבקש 2 "וסוגר" על רכב הפולו האדום. בשלב זה, המשיב 3 יורד מן הרכב והולך לכיוון ביתו. המבקש 2 נראה כמאיים, תוך הושטת יד שמאל לכיוון ביתו של המשיב 3. בשלב זה, המבקשת 3 מצטרפת למבקש 2, דוחפת אותו לתוך רכב הטויוטה ופונה לכיוון הבית של המשיב 3 כאשר בינתיים חוסם המבקש 2 את הפולו האדומה והשחורה. המבקשת יוצאת שוב מכיוון ביתה ונעמדת ליד רכב הפולו השחור, תוך שהיא עושה בידיים תנועות וסימונים. המשיב 2 יוצא מביתו.

לטענתם, המשיב 3 ביקש לעשות "פרסה" לרכב הפולו שלו בחצר המשותפת לבתי הצדדים ובנסיעתו לאחר הוא נגע קלות במבקשת 3 בלי לשים לב, מיד לאחר מכן, כפי שעולה מהסרטון, רצה המבקשת 3 אל המשיב 3, פותחת את דלת הפולו ומחליפה איתו מילים.

13. לטענתם, חרף החלטת ביה"מ שלא להתיר הגשת פסה"ד בעניין המשיב, התייחסו המבקשים להרשעותיו הקודמות של המשיב 1, תוך שימוש לרעה בהליכי ביהמ"ש ובחוסר תום לב.

14. עוד לטענתם, כעולה מפרוטוקול הדיונים המבקשים ו/או מי מהם הגישו תלונה למשטרת ישראל וחזקה על המשטרה שתמצה חקירתם עד תום.

דין והכרעה

15. "הטרדה מאיימת" מוגדרת בסעיף 2 לחוק למניעת הטרדה מאיימת:

**"הטרדה מאיימת היא הטרדתו של אדם בידי אחר בכל דרך שהיא או נקיטת
כלפיו, בנסיבות הנותנות בסיס סביר להניח כי המטריד או המאיים עלול
בפרטיותו או בחירותו של אדם או כי הוא עלול לפגוע בגופו".ב.**
לשוב ולפגוע בשלוות חייו, אימים

16. בענייננו - כל צד מאשים את משנהו בהתנהלות אלימה/ מאיימת/ מטרידה:-

כך המבקש 2 העיד כי:-

"הוא (המשיב 1) פוגע בזכויות שלנו. הבן שלו פ. גם עשה נזק במצלמות שלנו שעולה יותר מ- 3,000 ₪. מהיום הזה הוא מאיים עלינו ומנסה למצוא משהו בחוץ מהבית ותוקף אותו מאיים עליו, הוא והבן שלו" (פרוטוקול 11.6.21 עמ' 1).

.....

"ש. איך הוא איים עליך ?

ת. ליד אמא כשנתתי לה עזרה כשהיא נפצעה והזמנתי אמבולנס, בזמן הזה איים ולא הגיש עזרה למרות שעל פי חוק הוא חייב להגיש. במקום להגיש עזרה איים עליי ועל אמא שלי.

ש. מה אמר לכם ? איך איים ?

ת. קילל וגם איים.

ש. מה זה איים ?

ת. ברצח.

ש. אמר שהוא רוצה לרצוח אותך ?

ת. אני מנסה להיזכר מה המילים בדיוק. קודם כל איים עליי שגם ידרוס אותי וירצח אותי. מ.נ. הוא היה בדלת הבית שלנו" (עמ' 7 ש' 15-24).

...

"ש. אתה מפחד ?

ת. לא רק אני. אמא שלי ואבא שלי וכולם מפחדים" (עמ' 8 ש' 21-22).

המבקש 1 העיד כי:-

" הוא גם משתמש בכוח, איומים, דריסה, שולח בנים שלו להתקדם עם האוטו ולחסום אותי עם האוטו, להפריע לי שאני יוצא, שיקח לי זמן שאני יוצא מהבית. איך הוא רוצה לסגור אותה" (פרוטוקול 11.6.21 עמ' 2 ש' 1-3).

והמבקשת 3 כי:-

מהיום שהוא דרס אותי אני מפחדת לצאת מהבית. כשאני שמה את האוטו במקום שהייתי רגילה שנים, הם חוסמים לי את האוטו. אני מבקשת כמה פעמים שאני רוצה לצאת אבל הם לא נותנים לי לעבור" (11.6.21 עמ' 2 ש' 6-8).

עמוד 5

....

"הוא חזר ודרס אותי. מאותו יום אני לא יכולה לצאת מהבית אלא אם אני צריכה ללכת לבי"ח, אני מפחדת לצאת מהבית, החיים שלי, של הבנים שלי גם" (20.6.21 ע' 10 ש' 28-30).

....

"ש. מה מ.נ. אמר לך?

ת. הוא צעק ואיים שזה לא ייגמר, וזה ייגמר ברצח. הוא מאיים על כולנו" (עמ' 11 ש' 15-16).

והמשיב 3:

"ש. למה המבקשת עמדה שם? מה היא אמרה לך?

ת. היא ניסתה למנוע ממני.

ש. למה היא ניסתה?

ת. לא יודע.

ש. היא דיברה אתך?

ת. היא התחילה לצעוק ולריב אתי" (עמ' 13 שורות 12-17).

....

"ש. מה עוד?

ת. אחרי שחזרתי היא התנפלה עלי. היא ניסתה לפתוח את הדלת של הפולו ואני מנעתי ממנה.

ש. אתה יודע שהגיע אמבולנס למקום האירוע?

ת. אחרי שהיא התנפלה עלי, וקיללה אותי, עבר זמן, 10 דקות, ואז נזכרה להזמין אמבולנס" (עמ' 13 שורות 20-17).

וב"כ המשיבים בשם המשיבים:-

" המבקש 2 ורואים בצורה ברורה, מכניס את הרכב שלו וחוסם את דרך גישה של הרכב, אחרי זמן קצר, מגיע עוד רכב של מש' המבקשים וחוסם את הרכב השני. יורדת אמו של המבקש 1, המבקשת 3, מתחילה לקלל, מתקרבת לעבר הרכב, מנסה לפתוח את דלת הנהג ורואים באופן ברור שהמשיב 3

עמוד 6

עוזב אותה והולך. רואים בסרטון שהיתה סוג של נגיעה עם הרכב במבקשת 3 אבל זה לא ניסיון דריסה, לא היתה כוונה לדרוס, לא היה תכנון לדרוס ואם בית המשפט יראה איך התפתחו הדברים, תראה שמי שרצתה לחסום את החניה זו הגב' שנמצאת פה, המבקשת, שמנסה לחסום את המסלול של הדרך" (פרוטוקול 20.6.21 עמ' 5 ש' 10-14).

....

" אבל רואים איך שהיא מתקרבת לרכב, מקללת אותו. רואים את המבקש 2 שמגיע לבית המשיבים ומניף ידיים, תנועות שאפשר להבין שהם התנהגו בצורה בלתי ראויה" (עמ' 5 ש' 19-20).

וניכר מהמסמכים, העדויות והטענות שהיו בפני אין חולק כי בין המשפחות מחלוקות וסכסוך ארוך שנים וכי מערכת היחסים ביניהם הינה מעורערת ורווית מתח ובאה לידי ביטוי, בין היתר באירועים שונים המתרחשים במתחם המגורים המשותף.

כפי שבואר בדברי ההסבר להצעת החוק (הצעות חוק 3028, מיום 23.7.01, עמ' 769)-

"המושג 'הטרדה מאיימת' או במקורו בשפה האנגלית 'Stalking', מתייחס לדפוסי התנהגות הכוללים הטרדות ואיומים מסוגים שונים, אשר פוגעים בשלוות חייו, בפרטיותו או בגופו של אדם, ועפ"י ניסיון החיים המצטבר, מקימים גם חשש לפגיעה בגופו או בחייו של האדם המוטד. ב. מרבית המעשים המצטרפים יחד לכדי הטרדה מאיימת מהווים, כל אחד בפני עצמו, עבירה פלילית...ועם זאת, גם הטרדות ואיומים מרומזים, משתמעים ועקיפים, שאינם עולים כדי עבירות פליליות, עלולים ליצור, כמכלול, הטרדה מאיימת. ג. הטרדה מאיימת גורמת לאדם שכלפיו היא מופנית למתח, לחרדה ולתחושות איום, לעיתים כדי אי יכולת לקיים שגרת חיים תקינה..." ב.

17. למען הסר ספק - אין בדעתי לקבוע האם בוצעו עבירות פליליות, אם לאו (האם מדובר בניסיון דריסה, אם לאו/או איומים ברצח, אם לאו, עניין זה מסור לחקירת משטרת ישראל, אשר תעשה עבודתה נאמנה).

יחד עם זאת, כאמור, אין מחלוקת כי בנסיבות אלו עולה החשש, אצל הצדדים (שניהם), בדבר הישנות מקרים הנובעים מהמתח הקשה השורר בין בני המשפחה והסלמה במצב הדברים.

מכאן כי הנסיבות תומכות במסקנה כי מי מהצדדים עלול לשוב ולהטריד, לפגוע בשלוות חייו, בפרטיותו ובחירותו של האחר בעתיד, או חלילה לפגוע בגופו. קרי: החשש לחזרתיות הוא המקום את העילה למתן הצו (ר' עא (חי') 43483-10-18 מואסי נ' עיד ג'בילי [פורסם במאגר "נבו"]).

18. כפי שהובהר בע"א 43483-10-18 הנ"ל החוק לא נועד ליתן סעד לגבי פגיעה או הטרדה שנעשו בעבר, אלא מכוון כולו לעתיד והוא מופנה למניעת אירועים הבאים בגדרה של הטרדה מאיימת, בעתיד. "הסעד אותו מעניק החוק הוא כמעין צו מניעה, הניתן לתקופה מוגבלת של ששה חודשים, מפני הטרדה

שעלולה להתרחש. הסעד אותו מעניק החוק הוא כמעין צו מניעה, הניתן לתקופה מוגבלת של ששה חודשים, מפני הטרדה שעלולה להתרחש".

19. עוד אציין כי במתן הצו המבוקש, כפי שניתן יש משום האיזון שבין הצורך להגן מפני הטרדה מאיימת ובין הפגיעה בזכויות מי מהצדדים ואין בו משום פגיעה העולה על המידה הנדרשת בפגיעה בחירויות.

20. מועד הגשת הבקשה לצו -

אכן, כפי טענת המשיבים הוגשה הבקשה למתן הצו ביום 11.6.21 בעוד האירוע בגינו נטען התרחש לטענת המבקשים כבר ביום 2.6.21 קרי: כ- 9 ימים לפני כן.

אומנם, ס' 4 (א) רישא לחוק למניעת הטרדה מאיימת, אינו כולל את דרישת סמיכות הזמן בין ההטרדה שבוצעה בעבר לבין החשש כי תבוצע הטרדה בעתיד, אך כפי שנקבע בבר"ע (י-ם) 179/04 **נס שובל נ' מרים ניסים** [פורסם במאגר "נבו"]:- "פרשנות תכליתית של חוק מניעת הטרדה מאיימת, ביחד עם החוק למניעת אלימות במשפחה, מחייבת ליתן משקל נכבד ומכריע לנושא זה. אם לא תאמר כן, יוכל כל אדם "לשמור בבטן" אירוע של הטרדה בעבר, ולשלול אותו כנגד היריב זמן רב לאחר מכן".

יחד עם זאת כפי שפורט בבר"ע 179/04 הנ"ל:-

המילה **"סמוך"** תפורש בכל מקרה, לפי נסיבותיו, כאשר במסגרת שיקול הדעת של בית המשפט, מן הראוי להביא בחשבון גם את הסיבות לאי הגשת הבקשה סמוך לאירוע האלים. אין דינו של נפגע המאושפז בבית חולים כתוצאה מן אלימות של הפוגע, ועקב כך מתאחר בהגשת הבקשה (ובמקרים כגון דא, יש להניח כי המונח "סמוך" יפורש באופן מרחיב, או שבית המשפט במסגרת שיקול דעתו, יתן את הצו), כדינו של נפגע אחר, הממשיך לגור יחד או בסמיכות לפוגע, ומגיש את בקשתו בבית המשפט כעבור מספר ימים או שבועות, ללא כל הסבר סביר (ואז, ייטה בית המשפט לדחות את הבקשה, בשל אי קיום דרישת הסמיכות בזמן).

ובעניינו הבהיר המבקש 2 כי:-

"ש. בכל זאת אתה ממתין עד ה-11.6 להגיש ?

ת. כי איימו עליי עוד פעם. איימו שיעשו נזקים.

ש. איזה נזקים ?

ת. במצלמה, עשה פ. נזק במצלמה. זה הנזק שעולה יותר מ- 3,000 ₪ (ע' 8 ש' 29-32).

והמבקשת כי:

"ש. למה לקח לכם כל כך הרבה זמן להגיע לביהמ"ש ולבקש צו?

עמוד 8

ת. אני לא יכולה לצאת וללכת" (עמ' 11 שורות 29-30).

מצאתי נוכח המסמכים הרפואיים שצורפו על ידי המבקשת (מוצג ב') מהם עולה כי פנתה לטיפול רפואי ובדבר מצבה הרפואי עת שחרורה וכן מהגשת התלונה במשטרה יום לאחר האירוע (3.6.21 - צורפה לבקשה למתן הצו) כי אין מדובר בשיהוי בלתי סביר להגשת הבקשה.

21. **מכל הנימוקים שלעיל מצאתי כי התקיימו התנאים הנדרשים למתן הצו והנני מורה, על פי סמכותי בהתאם לחוק למניעת הטרדה מאיימת תשס"ב-2001, על מתן צו הדדי לפיו נאסר על כל אחד מהצדדים להטריד את האחרים בכל דרך ובכל מקום, לאיים על האחרים ובני משפחתם בכל צורה ודרך, לפגוע בהם, לבלוש אחריהם, לארוב להם, להתחקות אחר תנועותיהם ו/או מעשיהם, או לפגוע בפרטיותם בכל דרך אחרת, לאיים עליהם וכן להפריע ו/או לחסום רכבים ו/או דרכי גישה.**

הצו יעמוד בתוקפו למשך 6 חודשים מהיום.

אציין כי ניתנה הסכמת ב"כ המבקשים למתן הצו ההדדי (פרוטוקול 20.6.21 עמ' 6 ש' 28-29).

22. סבורני כי מתן הצו ההדדי יאפשר "הרגעת הרוחות" והדדית בהימנעות מהתנהלות דומה בעתיד. וטוב יעשו הצדדים בנסיבות, אם יפעלו בהקדם לנסות ולפתור המחלוקות ביניהם באופן בו כל אחד יוכל להמשיך את חייו בשקט ובשלווה.

23. בנסיבות ועל מנת שלא להסלים את הסכסוך - אין צו להוצאות.

24. **המזכירות תמציא לצדדים ותסגור את התיק (הסרטונים שהוצגו על התקן נייד יופקדו בכספת בית המשפט).**

ניתן היום, כ"ו תמוז תשפ"א, 06 יולי 2021, בהעדר הצדדים.